

48. Тогази му рече Исусъ : Ако не видите знаменія и чудеса, не щете повѣрува.

49. Казува му царскый-тъ чловѣкъ : Господи, слѣзь доклѣ не е умрѣло дѣте-то ми.

50. Казува му Исусъ : Иди си, сынъ ти е живъ. И повѣрува чловѣкъ-тъ на рѣчь-тъ койкто му рече Исусъ, и отиваше си.

51. И когато той вече слазаше, срѣщнахъ го слугы-тъ му, и обадихъ му и казахъ : Сынъ ти е живъ.

52. А той ги попыта, въ кой часъ му станъ по леко ; и рекохъ му : Вчера по седмь-тъ часа го остави треска-та.

53. И тѣй, разумѣ баща-та че *това станъ* въ онзи часъ, въ който му рече Исусъ : Сынъ ти е живъ : и повѣрува той и всичкый-тъ му домъ.

54. Това пакъ второ чудо стори Исусъ отъ какъ дойде изъ Иудеѣ въ Галилеѣ.

ГЛАВА 5.

1. Подиръ това бѣше празникъ Иудейскый, и възлѣзе Исусъ въ Иерусалимъ.

2. А въ Иерусалимъ близу до овчъ-тъ *портъ* има кѣпалня, която по Еврейскы ся нарича Виѣсда, и има петь притвора.

3. Въ тѣхъ лѣжахъ голѣмо множество болни, слѣпи, хроми, сухи, които чакахъ движеніе-то на водъ-тъ.

4. Защото отъ врѣме на врѣме слѣзуваше ангелъ въ кѣпалникъ-тъ, и размѣщаше водъ-тъ ; и тѣй който влазаше пѣрвъ слѣдъ размѣщаніе-то на водъ-тъ, здравъ бываше отъ каквѣто болѣсть и да бѣше болѣнь.

5. И тамо имаше нѣкой си чловѣкъ болѣнь отъ тридесеть и осмь години.

6. Него видѣ Исусъ че лежи, и понеже знааше че отъ много врѣме вече *больдува*, казува му : Ищешь ли да оздравѣешь ?